

Adamus peccavit: Christus pro peccato satisfecit, & persolvit id, quod justitia Dei requirebat.

Ex peccato Adami provenit Reatus, ad damnationem:

Ex satisfactione Christi orta est gratia, seu Gratificatio, ad justificationem vitæ, quâ justificamur ad vitam æternam.

Ex peccato Adami derivata est Mors:

Ex satisfactione Christi Vita.

coll. Mirum, quomodo hæc omnia sibi correspondant:

Inobedientiæ Adami, Obedientiæ Christi;

Peccato Adami, Justitiæ, seu Satisfactio Christi;

Reatus, κατὰ κρίματι, Donum gratiæ Christi, χάρις;

Damnationi, κατακρίματι, Justificatio, καρίσμος.

Morti, Vita.

Sic scilicet Adamus fuit Typus Christi.

Usus. Unde perspicitur singularis Dei φιλανθρωπία:

hyp. Qui nobis adumbravit, atque monstravit,

In Morbo, Medicinam;

In Morte, Vitam;

In Perditore, Servatorem;

In Media Pernicie, Salutem æternam.

thes. An non hæc gratâ mente recoleremus?

test. Dicentes, cum rege Davide, Psal. 103. v. 1-4.

Benedic anima mea Domino, & omnia interiora mea nomini sanctitatis ejus:

Benedic anima mea Domino, & ne obliviscaris ullius beneficiorum ejus:

Qui condonat omnes iniquitates tuas, qui medetur omnibus morbis tuis:

Qui vindicat à corruptione vitam tuam, qui coronat te benignitate & miserationibus.

Et cum Apostolo Paulo, Tit. 3. v. 3-7.

Eramus quondam & nos amentes, rebelles, errantes,

servientes cupiditatibus & voluptatibus variis,

in malitia & invidia degentes, odiosi, odio habentes:

nimirum, ex lapsu illo primo Adami corrupti.

Sed postquam benignitas, & φιλανθρωπία, h. e. erga homines amor, apparuit Servatoris Dei: &c. &c.

PARS II.